

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor și Plămădeală Ghenadie,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, și de către avocatul Rabei Ilie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2021, în cauza penală în privința lui

Codrean Adrian xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 01.09.2017 – 01.12.2020;

Instanța de apel: 11.01.2021 – 10.02.2021;

Instanța de recurs: 29.04.2021 – 30.11.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 01 decembrie 2020, Codrean Adrian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 90¹ Cod penal, a fost dispusă suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate lui Codrean Adrian, inculpatul urmând să execute pedeapsa cu închisoare pentru un termen de 1 (unu) an, în penitenciar de tip semiînchis, iar în rest, pedeapsa de 1 (unu) an, fiind suspendată condiționat pentru un termen de probațiune de 1 (unu) an.

Procesul penal pornit în privința lui Codrean Adrian, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, a fost încetat în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal și art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

Procesul penal pornit în privința lui Codrean Adrian în baza art. 166 alin. (1) Cod penal, a fost încetat în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal și

art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Garabajiu Anatolie, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului Codrean Adrian în beneficiul părții vătămate Garabajiu Anatolie, suma de 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest, pretenția privind încasarea prejudiciului moral, a fost respinsă.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului Codrean Adrian în beneficiul părții vătămate Garabajiu Anatolie, suma de 7 000 (șapte mii) lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

A fost admisă în principiu, în partea încasării prejudiciului material, acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate, Spitalul raional Orhei, în sumă de 20 394 (douăzeci mii, trei sute nouăzeci și patru) lei și partea vătămată Garabajiu Anatolie, în sumă de 4 000 (patru mii) euro, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

A fost respinsă ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului Codrean Adrian în beneficiul statului, suma de 28,24 (douăzeci și opt, 24) lei, și suma de 40,26 (patruzeci, 26) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru instrumentarea cauzei penale la etapa urmăririi penale.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Codrean Adrian la 23 iulie 2017, aproximativ ora 08:00, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect și manifestând o neglijare premeditată demonstrativă a conduitei sale în societate, urmărind manifestarea bravurii sale și demonstrarea atitudinii sale sfidătoare față de cei din jur și conștientizând că acțiunile sale deveneau inevitabil cunoscute persoanelor din preajmă, dorind în mod conștient de a-și etala sfidarea celor din jur, superioritatea, din intenții huliganice, fiind la volanul automobilului personal de model „Mercedes” cu n/î xxxxx, a intrat pe teritoriul ÎMSPSR Spitalul raional Orhei, deteriorând bara de acces amplasată la poartă, iar la cerința paznicului de a părăsi teritoriul menționat, l-a numit cu cuvinte necenzurate și a parcat automobilul lângă biserica de pe teritoriul spitalului, după care fiind în incinta ÎMSPSR Spitalul raional Orhei, a încălcat grosolan și demonstrativ ordinea publică manifestată prin înjurare și amenințarea angajaților spitalului.

Acțiunile inculpatului Codrean Adrian au fost încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile care, prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.*

Tot el, Codrean Adrian deținând permis de conducere cu nr. 128400108, pentru categoriile „B” și „C”, la 23 iulie 2017, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, cu concentrația de alcool în sânge de 1,36 g/l, provocată de consumul băuturilor alcoolice, fapt confirmat prin rezultatele analizei probei biologice pentru stabilirea alcoolemiei nr. 01-12/1157 din 03 august 2017, a

condus o perioadă nedeterminată de timp automobilul de model „Mercedes S 350”, cu n/î xxxxx, până aproximativ la ora 08:00, când pe str. Florilor, or. Orhei, a săvârșit tamponarea într-un obstacol.

Acțiunile inculpatului Codrean Adrian au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

Tot el, Codrean Adrian la 26 octombrie 2016, aproximativ ora 19:30 , aflându-se în centrul mun. Orhei, în automobilul de model „Mercedes Benz” având scopul primirii sumei de 1 000 euro de la cet. Garabajiu Anatolie, urmărind scopul de a-l priva ilegal de libertate pe cet. Garabajiu Anatolie, l-a invitat în mașina sa pentru a discuta, iar după ce ultimul a refuzat să-i restituie suma respectivă, a încuiat ușile automobilului, după care l-a dus în marginea s. Bolohani, r-nul Orhei, unde influențând psihologic asupra lui Garabajiu Anatolie, l-a convins să-i restituie suma de bani, astfel lipsindu-l în mod ilegal de libertate și privându-l de posibilitatea de a se deplasa nestingherit până la 26 octombrie 2016 aproximativ ora 20:30.

Acțiunile inculpatului Codrean Adrian au fost încadrate în baza art. 166 alin. (1) Cod penal, *privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia*.

3. Avocatul Doroftei Roman în numele părții vătămate Garabajiu Anatolie, a contestat sentința cu apel solicitând casarea parțială a acesteia, în latura civilă, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului Codrean Adrian în beneficiul părții vătămate Garabajiu Anatolie, prejudiciul material în sumă de 4 000 euro sau obligarea inculpatului de a restitui automobilul de model „BMW seria 3” cu n/î xxxxx, prejudiciul moral în sumă de 100 000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 7 000 lei.

În motivarea apelului a invocat, că în raport cu materialele cauzei penale, în latura civilă, prima instanță nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită și nemotivată.

Prin urmare, a menționat că acțiunea civilă poate fi înaintată în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești și aceasta poate fi înaintată în numele persoanei fizice sau juridice de către reprezentanții părților vătămate recunoscute ca părți civile în procesul penal, prin ordonanța organului de urmărire penală ori prin încheierea instanței de judecată, care judecă cauza ca prima instanță.

Astfel, a susținut că prima instanță a ignorat practica judiciară în acest sens, și anume Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 6 privind satisfacția echitabilă (Buletinul CSJ nr. 8-9, 2012).

Referitor la prejudiciul moral, consideră că suma de 100 000 lei este una proporțională suferințelor morale, fizice și psihice suportate ca urmare a infracțiunii săvârșite de inculpatul Codrean Adrian asupra părții vătămate Garabajiu Anatolie.

În acest context, a menționat că acțiunile inculpatului Codrean Adrian generează părții vătămate Garabajiu Anatolie sentimente de frică, anxietate și inferioritate, capabile să umilească și să înjosească victima; înfrânge rezistența fizică și morală a victimei și determină victima să acționeze împotriva voinței sau conștiinței sale.

De asemenea, a precizat că luând în considerație caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate Garabajiu Anatolie, circumstanțele în care acestea au fost cauzate, gradul de vinovăție al inculpatului, prejudiciul moral în sumă de 100 000 lei este unul proporțional împrejurărilor în care au fost săvârșite faptele infracționale.

Totodată, a mai precizat că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral urmează a fi reținut faptul, că în urma săvârșirii infracțiunii, partea vătămată a fost lipsită de libertate și de dreptul la proprietate, or, suma de 100 000 lei este în concordanță cu suferințele victimei. Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care prevede că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

Cu referire la prejudiciul material suportat de partea vătămată Garabajiu Anatolie, a indicat că inculpatul Codrean Adrian în mod samavolnic, după ce l-a privat de libertate pe Garabajiu Anatolie, arătând superioritate față de acesta, a însușit automobilul de model „BMW Seria 3” cu n/î xxxxx (Bulgaria), cauzând prin aceste acțiuni un prejudiciu în sumă de 4 000 euro, care pentru partea vătămată Garabajiu Anatolie reprezintă o pagubă în proporții deosebit de mari.

La fel, a mai susținut că prima instanță nu s-a expus asupra argumentelor invocate de către partea vătămată potrivit căroră, prin însușirea automobilului de către inculpatul Codrean Adrian, partea vătămată Garabajiu Anatolie a pierdut locul de muncă, întrucât automobilul era necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, totodată fiindu-i perturbată viața prin privarea dreptului la circulație, contrar art. 1 din Protocolul adițional al Convenției Europene, art. 2 din Protocolul nr. 4 al Convenției Europene și art. 27 din Constituție, or, prejudiciul material în sumă de 4 000 euro, reprezintă contravaloarea bunului însușit de inculpat, care urmează a fi încasat din contul inculpatului.

De asemenea, a mai invocat că prima instanță nu s-a expus în privința obligării inculpatului să restituie automobilul de model „BMW Seria 3” cu n/î xxxxx (Bulgaria) sau contravaloarea acestuia în sumă de 4 000 euro, astfel susținând că aceasta nu și-a motivat soluția în latura civilă, în partea prejudiciului material, contrar art. 6 CEDO.

4. Partea vătămată Garabajiu Anatolie, a contestat sentința cu apel solicitând casarea parțială a acesteia, în latura civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie admisă integral acțiunea civilă privind încasarea din contul inculpatului Codrean Adrian, prejudiciul material în sumă de 4 000 euro și prejudiciul moral în sumă de 100 000 lei.

În motivarea apelului a invocat, că la caz, au fost stabilite în cadrul procesului penal mai multe acțiuni săvârșite de inculpat, în urma cărora a fost cauzat un prejudiciu moral părții vătămate, și anume că inculpatul, prin acțiunile sale contrare ordinii publice și legii penale, a privat de libertate partea vătămată Garabajiu Anatolie; l-a închis în automobilul personal al inculpatului; l-a transportat din mediul său obișnuit într-un loc în care nu putea să solicite ajutor și în lipsa unor martori a făcut ca partea vătămată să-i fie frică pentru sine, pentru integritatea sa și pentru averea sa; l-a supus unor înjosiri, fiind filmat și impus să vorbească cuvinte și fraze cerute de inculpat.

De asemenea, a menționat că toate aceste acțiuni au avut loc în public, în prezența unei persoane necunoscute, care se afla în mașină.

Prin urmare, a invocat că deși acțiunile inculpatului de distrugere a bunurilor instituției medicale, nu se referă la partea vătămată Garabajiu Anatolie, totuși acest aspect de fapt îl caracterizează pe inculpat, ca fiind o persoană agresivă care sfidează ordinea publică.

Consideră că prima instanță insuficient a apreciat suferințele fizice și psihice care i-au fost cauzate părții vătămate, astfel că urmează a fi majorată despăgubirea pentru prejudiciul moral.

Totodată, referitor la recuperarea sumei de 4 000 euro, a susținut că potrivit declarațiilor inculpatului Codrean Adrian, acesta a comunicat că nu i-a fost restituit nimic din suma datorată, iar automobilul care l-a luat de la Garabajiu Anatolie în acea seară, l-a vândut la prețul de 1 700 euro, astfel că bunul mobil a fost valorificat de către Codrean Adrian, or, inculpatul a beneficiat patrimonial de bunul luat de la partea vătămată, întrucât acesta a recunoscut că a primit suma de 1 700 euro, dispunând de automobil

5. Avocatul Rabei Ilie în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Codrean Adrian să fie achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 287 alin. (1), 264¹ alin. (1), 166 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, și să fie respinse acțiunile civile înaintate de către Garabajiu Anatolie și IMSP Spitalul raional Orhei.

În motivarea apelului a invocat, că declarațiile părții vătămate Grabajiu Anatolie, urmează a fi apreciate critic, întrucât partea vătămată are interes direct în prezenta cauză penală.

Astfel, a susținut că în privința acestui episod, lipsesc careva probe care să demonstreze vina lui Codrean Adrian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (1) Cod penal, considerând că acesta urmează a fi achitat de sub învinuirea înaintată și respinsă total cererea de chemare în judecată înaintată de Garabajiu Anatolie. Mai mult, a precizat că în privința acestui episod a fost emisă ordonanță de încetare a urmăririi penale în privința lui Codrean Adrian (f.d.182), asupra căreia prima instanță nu s-a expus.

În opinia apărării, prima instanță urma să examineze aplicabilitatea principiului *non bis in idem* sub aspectul legalității continuării urmăririi penale

în prezența unei ordonanțe de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, care nu a fost anulată.

Referitor la infracțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a indicat apărarea că potrivit declarațiilor inculpatului Codrean Adrian, acesta a explicat că a consumat băuturi alcoolice doar după ce a stopat automobilul pe teritoriul spitalului, fapt confirmat și de către colaboratorii de poliție care au venit la fața locului, or, nu au fost prezentate careva probe cu privire la conducerea automobilului de către inculpat în stare de ebrietate alcoolică. Astfel, a conchis că nici în privința acestui episod nu a fost probată prezența faptei infracțiunii, din care motiv consideră că inculpatul Codrean Adrian urmează a fi achitat și de sub învinuirea înaintată în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

În ceea ce privește acțiunea civilă înaintată de IMSP Spitalul raional Orhei, a menționat apărarea că aceasta urmează a fi respinsă din lipsa probelor care să confirme suma prejudiciului material cauzat, precizând că reprezentantul reclamantului a confirmat în ședința de judecată că bara de acces a fost reparată și funcționează, fără a fi suportate careva cheltuieli suplimentare.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de partea vătămată Garabajiu Anatolie și de către avocatul Doroftei Roman în numele părții vătămate Garabajiu Anatolie.

A fost admis apelul declarat de avocatul Rabei Ilie în numele inculpatului, inclusiv din alte motive, casată parțial sentința primei instanțe, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Codrean Adrian, recunoscut și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, potrivit art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilită lui Codrean Adrian, pentru un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

În rest, au fost menținute dispozițiile sentinței primei instanțe.

6.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel inculpatul Codrean Adrian, a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în cadrul primei instanțe, însă deși inculpatul Codrean Adrian, vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate nu a recunoscut-o, vinovăția acestuia a fost demonstrată prin probele prezentate de către partea acuzării, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate a Spitalului raional Orhei, Ganța Iurie; declarațiile martorului Pantea Tatiana; declarațiile martorului Ursachi Aurelia; declarațiile martorului Scoropadă Elena; declarațiile martorului Calistrov (Televca) Păunița; declarațiile martorului Mîțu Zinaida; declarațiile martorului Platon Tudor; declarațiile martorului Barcaci Denis; declarațiile martorului Pantaz Valentin; declarațiile părții vătămate din cadrul cauzei

penale nr. 38-1-361426042018, Garabajiu Anatolie; declarațiile martorului Chișlari Grigore; declarațiile martorului Chirița Natalia.

De asemenea, instanța de apel a precizat că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, cauza penală nr. 38-1-9633-01092017, a fost demonstrată prin următoarele probe, și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului și tabelul foto din 23 iulie 2017, efectuat pe teritoriul Spitalului raional Orhei (f.d.8-14); procesul-verbal de ridicare din 26 iulie 2017 (f.d.40); procesul-verbal de examinare a obiectului din 27 iulie 2017 (f.d.41, 42); procesul-verbal de ridicare din 26 aprilie 2017 (f.d.16).

Astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității, în raport cu declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, corect a stabilit fapta inculpatului Codrean Adrian, și just a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, iar vinovăția inculpatului Codrean Adrian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, a fost probată prin cumulul de probe administrate la materialele cauzei penale și menționate supra.

Referitor la argumentele părții apărării cu privire la achitarea inculpatului Codrean Adrian, instanța de apel a precizat că acestea nu se confirmă, iar în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului Codrean Adrian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a indicat că latura obiectivă a infracțiunii de huliganism constă în fapta prejudiciabilă exprimată fie în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințare cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă acte huliganice, fie în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc prin cinism sau obrăznicie deosebită.

În acest context, instanța de apel a constatat că potrivit declarațiilor martorilor oculari, confirmate de către reprezentantul părții vătămate al Spitalului raional Orhei, Ganța Iurie, se atestă că inculpatul Codrean Adrian, la 23 iulie 2017, aproximativ ora 09:00, s-a deplasat cu automobilul său de model „Mercedes”, cu n/î „xxxxx”, a accelerat viteza și a deteriorat bara de acces la intrarea pe teritoriul spitalului, iar ca urmare acesta a coborât din automobil și l-a numit pe paznicul Platon Tudor, cu cuvinte necenzurate.

Despre comportamentul agresiv și adresarea cu cuvinte necenzurate, a confirmat și martorul Ursachi Aurelia, care a fost audiată în cadrul urmăririi penale, precum și în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, concretizând că inculpatul i-a amenințat cu cuvinte violente. De asemenea, manifestarea prin

înjurare și amenințarea angajaților spitalului, a fost confirmată și de către martorul Pantea Tatiana, care a confirmat că inculpatul a amenințat că în cazul în care nu va acționa urgent, va deteriora tot spitalul, concretizând în ședința de judecată că acesta avea un comportament agresiv. Declarații asemănătoare au comunicat și martorii Calistrov (Televca) Păunița și Mîțu Zinaida, care au confirmat că inculpatul avea un comportament de neglijare a ordinii publice și exprimând lipsă de respect față de angajații spitalului.

Astfel, instanța de apel a conchis că inculpatul Codrean Adrian nu a prezentat careva probe în susținerea poziției sale de nevinovăție, acesta limitându-se doar la invocarea formală a faptului că se afla în stare de șoc, ca urmare a rănii pe care o avea și a faptului că avea scurgere de sânge.

În opinia instanței de apel, sunt declarative argumentele părții apărării privind nevinovăția inculpatului, or, în lipsa unor dovezi în susținerea poziției inculpatului și apărătorului său, achitarea lui Codrean Adrian sau încadrarea acțiunilor inculpatului ca contravenție, nu poate avea loc în baza motivelor de chemare în ajutor.

Analizând declarațiile martorilor Platon Tudor, Ursachi Aurelia, Pantea Tatiana și Calistrov (Televca) Păunița, și Mîțu Zinaida, apreciindu-le prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, instanța de apel a stabilit că acestea, în ansamblu, coroborează cu declarațiile reprezentantului părții vătămate al Spitalului raional Orhei, Ganța Iurie, precum și cu alte probe cercetate în ședința de judecată, și demonstrează cu certitudine vina inculpatului Codrean Adrian, în săvârșirea infracțiunii incriminate, și care combat argumentele părții apărării și ale inculpatului.

De asemenea, cu referire la vinovăția inculpatului Codrean Adrian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, cauza penală nr. 38-1-11247-23102017, instanța de apel a reținut că deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvârșirea acestei infracțiuni, vinovăția acestuia se confirmă prin declarațiile depuse de martorii Platon Tudor, Barcaci Denis și Pantaz Valentin, care coroborează între ele, precum și probele prezentate de partea acuzării în ședința de judecată, și enunțate în rechizitoriu, și anume: procesul-verbal privind constatarea faptei de conducerea a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică de către Codrean Adrian din 07 septembrie 2017 (f.d.4); procesul-verbal nr. 55 de examinare medicală privind constatarea faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, în privința lui Codrean Adrian din 23 iulie 2017 (f.d.29); certificatul eliberat de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie nr. 01-12/1157 din 03 august 2017, potrivit căruia în proba biologică (sânge) prelevată de la cet. Codrean Adrian la data de 23 iulie 2017, concentrația alcoolului etilic reprezintă 1,36 g/l (f.d.30); procesul-verbal din 23 iulie 2017 de reținere și aducere a vehiculului la parcare specială (f.d.17).

În acest context, instanța de apel a menționat că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, a fost demonstrată prin cumulul de probe administrate în cauza penală, or, Codrean Adrian a invocat doar argumente declarative și neprobate, susținând că până a ajunge la Spitalul raional Orhei, nu a consumat băuturi alcoolice, dar a consumat după ce a ieșit din spital, și că nu cunoaște exact cât alcool a servit.

Instanța de apel a conchis că declarațiile inculpatului date în cadrul urmăririi penale, precum și în ședința de judecată în prima instanță, susținute în ședința de judecată a instanței de apel, în privința acestui capăt de acuzare, nu corespund adevărului, având scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele săvârșite, or, acestea se combat prin probele menționate, care au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, și care integral demonstrează vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

În opinia instanței de apel, este nejustificată poziția părții apărării potrivit căreia inculpatul urmează a fi achitat pe acest episod din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a precizat că la fel a fost demonstrată și vinovăția inculpatului Codrean Adrian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (1) Cod penal, și anume privațiunea de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată de răpirea acesteia, or, deși inculpatul nu și-a recunoscut vina nici pentru acest episod, instanța de apel a stabilit că vinovăția acestuia a fost probată prin următoarele probe, și anume: declarațiile părții vătămate Garabajiu Anatolie; declarațiile martorului Chișlari Grigore; declarațiile martorului Chirița Natalia; procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 26 octombrie 2016, potrivit căruia Garabajiu Anatolie solicită tragerea la răspundere a cet. Codrean Adrian (f.d.26).

Prin urmare, instanța de apel a apreciat că declarațiile inculpatului date în cadrul urmăririi penale, precum și în cadrul ședinței de judecată referitor la acest episod, nu corespund adevărului, acestea fiind date de către inculpat cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele săvârșite, întrucât poziția inculpatului se combate prin probele administrate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, și care integral demonstrează vina lui Codrean Adrian în săvârșirea infracțiunii înaintate în baza art. 166 alin. (1) Cod penal.

Astfel, analizând probele cercetate și apreciindu-le ca fiind pertinente și concludente, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului Codrean Adrian în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1), 264¹ alin. (1) și 166 alin. (1) Cod penal, a fost dovedită, iar acțiunile inculpatului întrunesc elementele componente ale infracțiunilor incriminate.

Totodată, instanța de apel a precizat, că sentința primei instanțe urmează a fi casată parțial, în partea executării pedepsei stabilite inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, menționând că

exitsă temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală.

În acest context, reținând prevederile art. 16, 60 Cod penal, instanța de apel a constatat că infracțiunile incriminate inculpatului Codrean Adrian în baza art. 166 alin. (1) și 264¹ alin. (1) Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar faptele acestuia au fost săvârșite la 26 octombrie 2016 și respectiv la 23 iulie 2017, din care motiv a conchis că în privința acestor fapte ale inculpatului, intervine termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, deoarece de la momentul săvârșirii acestora, au trecut mai mult de 2 ani.

În opinia instanței de apel, este necesară încetarea procesului penal intentat în baza art. 166 alin. (1) și 264¹ alin. (1) Cod penal, în privința inculpatului Codrean Adrian, din motiv că la data examinării cauzei penale – 01 decembrie 2020, a intervenit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, însă a conchis instanța că vinovăția inculpatului Codrean Adrian în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 166 alin. (1) și 264¹ alin. (1) Cod penal, a fost demonstrată prin cumulul de probe administrate și examinate de către instanța de judecată.

Referitor la aplicarea pedepsei inculpatului Codrean Adrian în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a stabilit că în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii de huliganism, aceasta se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, și reținând prevederile art. 7, 61, 75 - 77 Cod penal, a reținut că inculpatul Codrean Adrian, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, de la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat, potrivit art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanțe atenuante, a constatat prezența în familie a copiilor minori, iar potrivit art. 77 Cod penal, careva circumstanțe agravante, nu s-au stabilit.

De asemenea, instanța de apel a menționat că la stabilirea pedepsei inculpatului Codrean Adrian, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, prima instanță a concluzionat că ținând cont de personalitatea inculpatului, gradul pericolului social al faptelor incriminate, în privința inculpatului urmează a fi aplicate prevederile art. 90¹ Cod penal, precizând că corectarea acestuia este posibilă fără executarea în întregime a perioadei din pedeapsa închisorii stabilite.

Analizând soluția primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a conchis că aceasta nu corespunde criteriilor de individualizare a pedepsei, deoarece este o pedeapsă prea aspră în raport cu personalitatea inculpatului și infracțiunea săvârșită de către acesta, astfel nu va fi atins scopul pedepsei penale, or, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, luând în considerație prevederile art. 75 Cod penal și ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria

infracțiunilor mai puțin grave, de persoana inculpatului care are 4 copii minori la întreținere, nu are antecedente penale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului și condițiile de viață ale acestuia care se caracterizează pozitiv de la locul de trai, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, instanța de apel a conchis că potrivit art. 90 Cod penal, urmează a fi dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată lui Codrean Adrian, pentru un termen de probațiune de 2 ani.

Mai mult, instanța de apel a precizat că în cadrul examinării cauzei, partea acuzării a solicitat ca inculpatul Codrean Adrian, să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 900 unități convenționale, însă ținând cont de comportamentul inculpatului în societate până la săvârșirea infracțiunii, precum și după, de tendința acestuia de a se corecta și de a se reintegra în societate, instanța de apel a conchis că scopul pedepsei penale poate fi atins și prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei pentru un termen de probațiune de 2 ani, aceasta fiind o pedeapsă eficientă și suficientă de a asigura corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia.

Cu referire la apelurile declarate de către partea vătămată Garabajiu Anatolie și avocatul Doroftei Roman în numele părții vătămate, studiind materialele cauzei și probele prezentate în susținerea acțiunilor civile înaintate privind încasarea prejudiciului material, instanța de apel a stabilit că în cadrul cercetării judecătorești, inculpatul nu a recunoscut prejudiciul material solicitat atât de către Spitalul raional Orhei în sumă de 20 394 lei, precum și prejudiciul material solicitat de către partea vătămată Garabajiu Anatolie în sumă de 4 000 euro, invocat în acțiunile civile înaintate în cadrul cauzei penale, astfel că în opinia instanței de apel, pretențiile invocate cu privire la încasarea prejudiciului material urmează a fi examinate în ordinea procedurii civile.

Instanța de apel a reținut prevederile art. 58 alin. (1), 219, 221 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, art. 14, 1398, 1422 alin. (1), 1423, 1998 Cod civil, și în acest context a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele invocate de partea vătămată și avocatul său referitor la încasarea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei, or, prima instanță a ținut cont de caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice cauzate părții vătămate, astfel justificat dispunând admiterea parțială a acestei solicitări.

Totodată, instanța de apel a menționat că fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul moral care i-a fost cauzat, însă doar instanța de judecată este împuternicită prin lege să determine cuantumul prejudiciului moral prin echivalent bănesc, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de personalitatea reclamantului și pârâtului, de circumstanțele cazului concret în care reclamantului i-au fost cauzate prejudicii.

Astfel, instanța de apel a conchis că prin fapta ilicită, părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu moral, și ținând cont de caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate acesteia, de vinovăția inculpatului, instanța a stabilit că suma de 10 000 lei, dispusă spre încasare în beneficiul părții vătămate Garabajiu Anatolie, reprezintă o satisfacție echitabilă și rezonabilă, iar în rest, pretenția privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 90 000 lei, este una nejustificată și neprobată.

De asemenea, reieșind din prevederile art. 96, 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a apreciat ca fiind corectă concluzia primei instanțe potrivit căreia a dispus admiterea cerinței părții vătămate Garabajiu Anatolie cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 7 000 lei, precizând că avocatul Doroftei Roman, a reprezentat interesele părții vătămate Garabajiu Anatolie, și în acest context a anexat la materialele cauzei penale bonul de plată seria PL nr. 023160 din 30 iulie 2018, precum și lista detaliată a orelor lucrate și a actelor întocmite în cadrul cauzei penale, astfel concluzionând că aceste cheltuieli sunt reale, necesare și rezonabile, din care motiv urmează a fi încasate integral din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Garabajiu Anatolie.

Referitor la argumentele invocate de partea apărării în privința acestui capăt al acțiunii, instanța de apel a reiterat că întrucât s-a stabilit faptul că inculpatul a acționat față de partea vătămată în mod ilicit, cu vinovăție, acesta este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

7. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea individualizării pedepsei, cu menținerea sentinței primei instanțe în această parte.

În motivarea recursului ordinar acuzarea indică, că pedeapsa aplicată inculpatului Codrean Adrian, precum și modalitatea de executare a pedepsei, nu sunt proporționale, având în vedere fapta săvârșită și impactul social al acesteia.

Consideră partea acuzării că în privința lui Codrean Adrian, nu s-au constatat circumstanțe care ar justifica aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei, or, personalitatea inculpatului nu reprezintă garanțiile unei bune conduite.

Prin urmare, susține că pedeapsa stabilită inculpatului Codrean Adrian cu suspendare condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, care face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, este prea blândă și contravine prevederilor art. 61 Cod penal, or, această pedeapsă nu va atinge scopul de corectare, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, precum și din partea altor persoane.

Astfel, invocând prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11 noiembrie 2013 cu privire la unele cheltuieli ce vizează

individualizarea pedepsei penale, precizează că instanța de apel urma să indice datele despre persoana inculpatului care au constituit temei pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Consideră acuzarea că la individualizarea pedepsei stabilite lui Codrean Adrian, instanța de apel nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, care nu și-a recunoscut vina și a pledat nevinovat; de faptul că până la moment inculpatul nu a compensat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune; de comportamentul acestuia până și după săvârșirea infracțiunii, precum și cel manifestat în cadrul ședințelor de judecată, întrucât inculpatul s-a eschivat de la ședințele de judecată din 17 aprilie 2018, 18 mai 2018, 28 noiembrie 2018, 30 ianuarie 2019, 15 mai 2019 și 20 decembrie 2019, fapt confirmat prin încheierile Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 17 aprilie 2018 și 20 decembrie 2019 privind aducerea forțată a inculpatului, astfel tergiversând examinarea cauzei; de vârsta acestuia; gradul pericolului social al faptelor săvârșite; forma vinovăției caracterizată prin intenție; starea psiho-emoțională și comportamentul agresiv al inculpatului, circumstanțe în temeiul cărora prima instanță a dispus aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal – condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare.

În acest context, conchide că instanța de apel a ignorat și prevederile art. 75 Cod penal, astfel greșit i-a aplicat inculpatului pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării acesteia conform art. 90 Cod penal.

8. Avocatul Rabei Ilie în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Codrean Adrian să fie achitat de sub învinuirea înaintată, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului ordinar partea apărării indică, că referitor la învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 166 alin. (1) Cod penal, lipsesc careva probe care să demonstreze vinovăția acestuia, din care motiv consideră că Codrean Adrian urma a fi achitat, cu respingerea acțiunii civile înaintate de către Garabajiu Anatolie, or, în privința acestui episod, a fost emisă ordonanță de încetare a urmăririi penale (f.d.182), asupra căreia instanțele de fond nu s-au expus.

Cu referire la învinuirea înaintată lui Codrean Adrian în baza art. 287 alin. (1), 264¹ alin. (1) Cod penal, apărarea menționează că de fapt declarațiile date de către inculpat, se confirmă prin declarațiile reprezentantului părții vătămate a Spitalului raional Orhei, Gața Iurie, declarațiile martorului Pantea Tatiana, martorului Ursachi Aurelia, martorului Scoropadă Elena, martorului Calistrov (Televca) Păunița, martorului Mîțu Zinaida, martorului Platon Tudor, martorului Barcaci Denis și martorului Pantaz Valentin.

Astfel, susține că potrivit declarațiilor martorilor, se constată că Codrean Adrian a avut un comportament probabil inadecvat, din motivul

scurgerilor de sânge și a șocului traumatic pe care l-a suferit, care de fapt nu poate fi calificat ca fiind huliganism.

Consideră că la examinarea cauzei, instanțele de fond nu au luat în considerație prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19 iunie 2066 cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism.

De asemenea, menționează că acțiunile descrise în învinuirea înaintată lui Codrean Adrian, nu reprezintă acțiuni de încălcare grosolană a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, de distrugere și degradare a bunurilor proprietarului, întreruperea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor sau organizațiilor.

Referitor la infracțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, indică apărarea că de fapt, Codrean Adrian a explicat că a consumat băuturi alcoolice doar după ce a stopat automobilul pe teritoriul spitalului, fapt confirmat și de către colaboratorii de poliție care au venit la fața locului, or, la materialele cauzei nu au fost prezentate probe în privința conducerii automobilului de către inculpat, în stare de ebrietate alcoolică, din care motiv consideră că inculpatul urmează a fi achitat și pe acest episod.

9. Judecând recursurile ordinare în baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse, ca inadmisibile, din considerentele ce urmează a fi expuse.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din conținutul recursurilor declarate în cauză se constată că partea acuzării și avocatul Rabei Ilie în numele inculpatului, invocă dezacordul cu soluția deciziei instanței de apel, invocând temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când 6) *instanța de apel*

nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii, și 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

9.1. Cu referire la recursul procurorului, Colegiul penal lărgit constată că analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, o astfel de eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat de către partea acuzării, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Totodată, procurorul consideră că instanța de apel, a adoptat o soluție insuficient motivată și neclară, însă Colegiul penal lărgit relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către acesta.

Or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procuror și partea vătămată, admis apelul părții apărării, casată parțial sentința primei instanțe, inclusiv din oficiu, conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

De asemenea, instanța de recurs consideră că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost întocmit cu respectarea prevederilor art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, acesta fiind expus clar.

Mai mult, instanța de recurs menționează că recursul acuzării nici nu este motivat sub aspectul erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, astfel că în speță nu s-a stabilit existența acesteia.

Sub aspectul temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, invocat de partea acuzării, Colegiul penal lărgit atestă că procurorul invocă dezacordul cu soluția instanței de apel, în partea individualizării pedepsei stabilite lui Codrean Adrian, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, și modului de executare a acesteia, considerând că pedeapsa stabilită inculpatului cu suspendarea condiționată a executării acesteia, este o pedeapsă prea blândă, însă analizând decizia instanței de apel, Colegiul penal lărgit

constată că criticele invocate de către partea acuzării nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului din următoarele considerente.

În acest sens instanța de recurs menționează, că prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din actele cauzei rezultă că prin sentința primei instanțe, Codrean Adrian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar potrivit art. 90¹ Cod penal, a fost dispusă suspendarea

parțială a executării pedepsei aplicate lui Codrean Adrian, inculpatul urmând să execute pedeapsa cu închisoare pentru un termen de 1 (unu) an, în penitenciar de tip semiînchis, iar în rest, pedeapsa de 1 (unu) an, fiind suspendată condiționat pentru un termen de probațiune de 1 (unu) an.

La rândul său, fiind investită cu judecarea apelurilor declarate, instanța de apel dispunând respingerea apelurilor procurorului și părții vătămate, și admiterea apelului părții apărării, casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu, și rejudecând cauza, just a ajuns la concluzia că prima instanță i-a aplicat inculpatului Codrean Adrian o pedeapsă prea aspră în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, în raport cu personalitatea acestuia, astfel corect stabilind că întrucât infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave, că inculpatul are la întreținere patru copii minori, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv de la locul de trai, iar la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, urmează a fi dispusă suspendarea condiționată a pedepsei stabilite inculpatului, pentru un termen de probațiune de 2 ani.

În acest context, Colegiul penal lărgit reține, că instanța de apel, individualizând pedeapsa stabilită inculpatului, a ținut cont de prevederile legale și a motivat aplicarea față de Codrean Adrian, a executării pedepsei cu suspendarea condiționată pentru un termen de probațiune de 2 ani, conform prevederilor art. 90 Cod penal, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, corect a concluzionat că stabilirea acestei pedepse inculpatului, va contribui la realizarea scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a persoanei vinovată.

Lecturând textul deciziei contestate, instanța de recurs reține că instanța de apel a expus clar toate motivele pentru care a dispus condamnarea inculpatului Codrean Adrian, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii.

9.2. Cu referire la recursul declarat de avocatul Rabei Ilie în numele inculpatului Codrean Adrian, Colegiul penal lărgit reține că deși recurentul invocă în calitate de temeiuri pentru recurs, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, totuși instanța de recurs atestă că partea apărării nu a expus o motivare în susținerea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, fiind invocat formal respectivul temei.

La caz, reieșind din esența criticilor invocate, se atestă că apărarea invocă versiunea potrivit căreia probele administrate la cauza penală, nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 166 alin. (1), 264¹ alin. (1), 287 alin. (1) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia că a fost dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 166 alin. (1), 264¹ alin. (1), 287 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la criticile invocate de recurent sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal lărgit reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Astfel, analizând argumentele apărării referitor la lipsa vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate, Colegiul penal lărgit precizează, că instanța de apel s-a expus argumentat, iar soluția acesteia este

descrișă la pct. 6, 6.1. al acestei decizii, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, or, la judecarea apelurilor instanța de apel a respectat prevederile art. 414-419 Cod de procedură penală.

Deși apărarea invocă că lipsesc probe care să demonstreze vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (1) Cod penal, susținând că în privința acestui episod a fost emisă ordonanță de încetare a urmăririi penale, instanța de recurs apreciază ca fiind declarative alegațiile recurentului în acest sens, întrucât potrivit materialelor cauzei, se atestă că prin ordonanța din 27 octombrie 2017 (f.d.182, vol.II), Codrean Adrian a fost scos de sub urmărirea penală care a fost pornită în baza art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal.

De asemenea, nu pot fi reținute argumentele apărării potrivit cărora acțiunile inculpatului nu reprezintă încălcare grosolană a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, de distrugere și degradare a bunurilor proprietarului, întreruperea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor sau organizațiilor, or, potrivit învinuirii înaintate lui Codrean Adrian în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, se reține că acesta „...*din intenții huliganice, fiind la volanul automobilului personal,.....a intrat pe teritoriul ÎMSPSR Spitalul raional Orhei, deteriorând bara de acces amplasată la poartă.....*”.

Mai mult, instanța de recurs constată că sunt neîntemeiate și argumentele apărării cu privire la lipsa probatoriului asupra învinuirii înaintate inculpatului în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, deoarece din conținutul deciziei contestate rezultă cu claritate că instanța de apel, a apreciat obiectiv cumulul de probe, constatând cu certitudine că totalitatea de probe cercetate în ședința de judecată, demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Așadar, afirmațiile recurentului expuse supra, nu generează achitarea inculpatului Codrean Adrian precum se solicită în cererea de recurs.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează că argumentele invocate de partea apărării sunt nefondate, întrucât vinovăția lui Codrean Adrian în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 166 alin. (1), 264¹ alin. (1), 287 alin. (1) Cod penal, a fost dovedită cu certitudine prin probele administrate, în speță nefiind comisă o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea acesteia și adoptarea unei alte soluții.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile*

CEDO Helle c. Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997; Garcia Ruiz c. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate de procuror și avocatul Rabei Ilie în numele inculpatului Codrean Adrian.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Tăut Dorina, și de către avocatul Rabei Ilie în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2021, în cauza penală în privința lui **Codrean Adrian xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 februarie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

Plămădeală Ghenadie